



DSI-IV.7250.4982.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1480), w zw. z art. 8 pkt. 21b i art. 34 ust. 2c – 2f ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 870) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE],

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, poprzez uznanie stanowiska, że [REDAKTOWANE] jest wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21b ustawy, w stosunku do napojów w butelce zwrotnej do 1,5 litra i nie będzie zobowiązana do świadczenia daniny publicznej w postaci zapłaty opłaty produktowej o której mowa w art. 34 ust. 2c – 2f przedmiotowej ustawy, przy zastosowaniu modelu dystrybucji, polegającego na bezpośredniej sprzedaży do nabywających z kanału handlu tradycyjnego (tj. hal cash&carry), a także handlu nowoczesnego (tj. sieci handlowych) oraz gospodarstw domowych, zakładów pracy, punktów detalicznych i gastronomicznych.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 listopada 2025 r. (data wpływu: 24 listopada 2025 r.) [REDAKTOWANE], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z których wynika obowiązek wniesienia opłaty produktowej obliczonej oddzielnie dla poszczególnych rodzajów opakowań w odniesieniu do nieosiągniętych wymaganych poziomów selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy.

Do wniosku dołączono potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji interpretacyjnej, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

W świetle przedstawionego poniżej stanu faktycznego, Wnioskodawca powziął wątpliwość, czy w sytuacji, gdy Wnioskodawca będzie dokonywał wyłącznie sprzedaży i dystrybucji bezpośredniej, wszystkich wprowadzanych przez siebie na rynek produktów w opakowaniach na napoje, będących butelkami szklanymi wielokrotnego użytku o pojemności do 1.5 litra, o których mowa w pkt 3 załącznika nr 1a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi:

- wyłącznie do indywidualnych nabywających, czyli podmiotów z kanału tradycyjnego (tj. hurtownie i hale cash&carry), a także handlu nowoczesnego (tj. sieci handlowe); przy czym przez hurtownie należy rozumieć podmioty dokonujące dalszej odsprzedaży produktów innym przedsiębiorcom, a także klientom detalicznym i indywidualnym, będących co do zasady użytkownikami końcowymi, natomiast przez hale typu cash&carry należy rozumieć podmioty dokonujące sprzedaży produktów na użytek własny innych podmiotów gospodarczych jak i klientów detalicznych i indywidualnych. Ponadto, do gospodarstw domowych, zakładów pracy, punktów detalicznych, gastronomicznych przy ustaleniu zasad wymiany i zwrotu butelek wielokrotnego użytku;
- do miejsca ustalonego pomiędzy Wnioskodawcą a nabywającym, a następnie;
- odbierała opróżnione opakowania po ww. produktach bezpośrednio z miejsc ustalonych z nabywającymi, przy okazji i jednocześnie z realizacją kolejnych dostaw napojów wprowadzonych do obrotu przez Wnioskodawcę lub poprzez dedykowane odbiory uzgodnione z nabywającymi (zgodnie z opisanym poniżej stanem faktycznym),

to może przyjąć, że Wnioskodawca jest wprowadzającym bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21b przedmiotowej ustawy w stosunku do napojów w butelce zwrotnej (niezależnie od posiadania statusu wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21a ustawy) w stosunku do napojów w metalowych puszkach i pojemności do 1 litra, o których mowa w pkt 2 załącznika nr 1a do ustawy, a w konsekwencji czy Wnioskodawca jest zobowiązany do świadczenia daniny publicznej w postaci zapłaty opłaty produktowej, zgodnie z art. 34 ust. 2c – 2f ustawy w sytuacji gdy jego stanowisko o kwalifikacji jako wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje okaże się nieprawidłowe.

Opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest przedsiębiorcą utworzonym zgodnie z prawem polskim, działającym na rynku polskim jako producent piwa, napojów oraz wody. W ramach swojej działalności, Wnioskodawca działa jako wyłączny wprowadzający ww. napoje w dwóch rodzajach opakowań, wymienionych w załączniku nr 1a do ustawy, tj. w puszkach metalowych o pojemności do 1 litra oraz w butelkach szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 litra – czyli butelkach zwrotnych, których dotyczy niniejszy wniosek. Jeśli chodzi o napoje w butelce zwrotnej, Wnioskodawca prowadzi ich bezpośrednią sprzedaż do nabywających z kanału handlu tradycyjnego (tj. niezależnych hurtowni jak i hal cash&carry), a także handlu nowoczesnego (tj. sieci handlowych) oraz gospodarstw domowych i zakładów pracy. W ramach sprzedaży produktów napojowych, nabywający z dowolnego kanału jw. zobowiązany jest do zapłaty Wnioskodawcy opłaty depozytowej/kaucji za wszystkie opakowania zwrotne, w tym takie opakowania jak: szklane butelki wielokrotnego użytku, skrzynki, palety (rozliczane za sztukę opakowania zwrotne). Wnioskodawca dostarcza zamówione produkty do ustalonych z nabywającym miejsc dostawy, określonych z reguły na podstawie zawartej z nimi indywidualnej umowy handlowej (Podmiot nie posiada umów ze wszystkimi nabywcami).

Przy dostawie produktów Wnioskodawca odbiera od nabywającego opakowania zwrotne jak wymienione powyżej, które obejmują m.in. butelki zwrotne przy czym:

- a) Wnioskodawca rozlicza opłatę depozytową/kaucję za wszystkie opakowania zwrotne wymienione powyżej wyłącznie i tylko z nabywającym;
- b) Wnioskodawca dostarcza swoje produkty w butelkach zwrotnych wyłącznie do nabywających z wyżej wskazanych kanałów dystrybucji;
- c) Wnioskodawca nie zarządza ani nie ustala sposobów (ani też nie zobowiązuje nabywających w inny sposób) – ewentualnego dalszego rozprowadzenia produktów przez nabywających te produkty (np. do mniejszych sklepów, stacji paliw, dyskontów), wyłącznie dostarczając butelkę zwrotną oraz odbierając opróżnione opakowania z miejsc ustalonych z tymi nabywcami, do których sprzedaje napoje w tych butelkach. Wnioskodawca nie prowadzi odbioru butelek zwrotnych od żadnych klientów nie nabywających napojów w tych butelkach bezpośrednio od Wnioskodawcy;
- d) W przypadku, gdy nabywający z kanału handlu tradycyjnego lub nowoczesnego odsprzeda napoje w butelce zwrotnej do podmiotu trzeciego, to ustala z nim warunki zwrotu opakowań, do nabywającego celem odbioru przez Wnioskodawcę tych opakowań przy okazji dostawy.

Nigdy nie dochodzi do sytuacji gdzie Wnioskodawca odebrałby opróżnioną butelkę zwrotną od innego nabywającego, któremu Wnioskodawca nie sprzedał produktów w butelce zwrotnej.

W przypadku nabywających produkty w butelkach zwrotnych, dostawa tych produktów w ramach ww. kanałów dystrybucji prowadzona jest na podstawie zamówienia złożonego do Wnioskodawcy:

- a) nabywający przy składaniu kolejnego zamówienia na dostawę napojów może zgłaszać zwrot pustych opakowań lub w sytuacji gdy już nazbierał odpowiednią liczbę opróżnionych butelek, zgłosić ten zwrot w kolejnym czasie (gdy uzbiera tzw. minimum logistyczne);
- b) odbiór pustych butelek zwrotnych jest prowadzony wyłącznie z uzgodnionych z nabywającymi punktów odbioru;
- c) Wnioskodawca nie weryfikuje czy zwracane przez odbiorcę butelki zwrotne pochodzą z partii, które wcześniej zostały do niego dostarczone – choć zgodnie z ustaleniami pomiędzy Wnioskodawcą a nabywającym, odbiorowi podlegają wyłącznie butelki zwrotne po napojach, które do odbioru wprowadził Wnioskodawca.

Zwrot opakowań zwrotnych, w tym opróżnionych butelek zwrotnych odbywa się w ten sposób, że:

- a) Przy uzgodnionej dostawie kolejnych napojów lub w ramach dedykowanego odbioru, Wnioskodawca odbiera opakowania zwrotne, w tym opróżnione butelki zwrotne w skrzynkach; po ich odebraniu przez Wnioskodawcę, wystawiany jest dokument potwierdzający zwrot depozytu za przyjęte ww. opakowania zwrotne;
- b) Wysokość zwracanego depozytu ustalana jest zgodnie z umową handlową.

Wnioskodawca nie odbiera butelek zwrotnych innych niż te, które wprowadził do obrotu. Wnioskodawca odbiera od nabywającego butelki zwrotne wyłącznie w skrzynkach Wnioskodawcy (są rozliczane w ramach jednego procesu odbioru przez nabywającego). Zdarza się, że Wnioskodawca przyjmuje od nabywających także opróżnione butelki zwrotne, które wprawdzie wprowadził na rynek (do obrotu w Polsce), ale dostarczył do innego nabywającego. Odbiór przez Wnioskodawcę od nabywającego dotyczy zawsze butelki zwrotnej i pozostałych opakowań wprowadzanych do obrotu wyłącznie przez Wnioskodawcę – i wyłącznie od podmiotów, którym Wnioskodawca dostarcza napoje w butelce zwrotnej.

Prowadząc obecnie logistykę zwrotu butelek zwrotnych, Wnioskodawca osiąga wysokie poziomy zbierania – przykładowo w 2024 roku poziom zwrotności osiągnął około 94,3%, a w roku 2025 za okres 9 miesięcy poziom zwrotności osiągnął około 95%, co świadczy o efektywności sposobu zbiórki Wnioskodawcy.

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, skoro ustawodawca dopuścił odrębne rozliczanie przez jednego wprowadzającego selektywnej zbiórki opakowań różnych rodzajów (poprzez różne podmioty reprezentujące w odniesieniu do różnych rodzajów opakowań) to możliwe jest także rozdzielenie wykonania obowiązku selektywnej zbiórki w ten sposób, że:

- a) zbiórka odpadów metalowych puszek będzie prowadzona poprzez system kaucyjny (przez podmiot reprezentujący, z którym wprowadzający zawrze umowę);
- b) zbiórka butelek zwrotnych będzie prowadzona w ramach zbiórki własnej.

Zatem Wnioskodawca może posiadać status wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w stosunku do butelki zwrotnej (i prowadzić jej zbiórkę w ramach zbiórki własnej, poza systemem kaucyjnym – niezależnie od tego, że wprowadza jednocześnie napoje w metalowych puszkach (których zbiórkę będzie prowadził w ramach systemu kaucyjnego, po podpisaniu umowy z podmiotem reprezentującym). W ocenie Wnioskodawcy, w opisanym powyżej stanie faktycznym, biorąc pod uwagę swój status wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uznaje, że z ww. tytułu:

- nie będzie on zobowiązany do przystąpienia do systemu kaucyjnego prowadzonego przez podmiot reprezentujący wobec tego rodzaju opakowań, a tym samym będzie mógł realizować poziom selektywnej zbiórki opakowań w inny sposób niż poprzez system kaucyjny np. samodzielnie (według własnego wyboru);
- a w konsekwencji nie będzie zobowiązany do świadczenia daniny publicznej w postaci zapłaty opłaty produktowej zgodnie z art. 34 ust. 2c – 2f ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi z tytułu nieosiągnięcia wymaganych poziomów selektywnej zbiórki butelek zwrotnych (należnej w przypadku gdyby jego stanowisko o możliwości samodzielnego wykonania obowiązku osiągnięcia wymaganych poziomów selektywnej zbiórki butelki zwrotnej okazało się nieprawidłowe).

Zdaniem Wnioskodawcy, art. 8 pkt 21a – 21b ustawy, nie wyklucza posiadania, przez ten sam podmiot, statusu wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w odniesieniu do różnych rodzajów opakowań objętych obowiązkiem selektywnej zbiórki. W modelu wprowadzenia bezpośredniego, chodzić ma bowiem o sytuację sprzedaży bezpośredniej butelki zwrotnej – a więc sytuację gdy napoje są dostarczane przez wprowadzającego bezpośrednio do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywających i jednocześnie opróżnione butelki po produktach tego samego rodzaju są odbierane przez tego wprowadzającego. Zatem Wnioskodawca może posiadać status wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w stosunku do butelki zwrotnej, i prowadzić jej zbiórkę w ramach zbiórki własnej, poza systemem kaucyjnym – niezależnie od tego, że wprowadza jednocześnie napoje w metalowych puszkach, których zbiórkę prowadził będzie w ramach systemu kaucyjnego, po podpisaniu umowy z podmiotem reprezentującym.

W opisanym we wniosku scenariuszu, model dystrybucji napojów w butelce zwrotnej przez Wnioskodawcę stanowi sprzedaż bezpośrednią, o której mowa w definicji wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. W ocenie Wnioskodawcy, dla bezpośredniego wprowadzania wystarczające jest wyraźne oznaczenie miejsca dostarczenia produktów, które powinno być przedmiotem porozumienia pomiędzy wprowadzającym bezpośrednio a nabywającym.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje został zdefiniowany w art. 8 pkt 21a ww. ustawy jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy opakowaniowej, będących napojami, z wyłączeniem sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje. Natomiast wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje został określony w art. 8 pkt 21b ww. ustawy, jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzenia do obrotu produktów w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku, o których mowa w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy, będących napojami, dokonujący wyłącznie sprzedaży bezpośredniej polegającej na dostarczaniu napojów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje do miejsca ustalonego między tym wprowadzającym a nabywającym i jednocześnie odbieraniu przez tego wprowadzającego opakowań po produktach tego samego rodzaju, wprowadzonych do obrotu przez tego samego wprowadzającego.

Zgodnie z art. 21a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziomy selektywnego zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1a do ww. ustawy. Do osiągniętych poziomów selektywnego zbierania wlicza się jedynie opakowania i odpady opakowaniowe selektywnie zebrane w ramach systemu kaucyjnego. Z kolei zgodnie z art. 21a ust. 2 ww. ustawy, wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje jest obowiązany osiągnąć poziom selektywnego zbierania opakowań co najmniej w wysokości określonej w poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy. Powyższe wskazuje, że przepis ten dotyczy wyłącznie butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do półtora litra.

Jednocześnie w przepisie tym brak jest obowiązku osiągnięcia wymaganego poziomu selektywnego zbierania poprzez przystąpienie do systemu kaucyjnego dla tych wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje będących butelkami szklanymi wielokrotnego użytku, tak jak ma to miejsce w ust. 1 art. 21a ww. ustawy dla wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje. Zatem dla butelek szklanych wielokrotnego użytku i wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, nie ma obowiązku osiągnięcia wymaganego poziomu selektywnego zbierania tych opakowań zwrotnych poprzez przystąpienie do systemu kaucyjnego. W innym przypadku ustawodawca nie robiłby rozróżnienia dla tych dwóch grup wprowadzających poprzez odrębnie uregulowane ust. 1 i ust. 2 artykułu 21a ww. ustawy. Wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w postaci butelek szklanych wielokrotnego użytku, mają obowiązek osiągnięcia wymaganych poziomów selektywnej zbiórki (tak jak wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje dla pozostałych grup opakowań), ale mogą ten obowiązek realizować samodzielnie np. poprzez zbiórkę własną i wielokrotną rotację tych samych opakowań zwrotnych, pomiędzy wprowadzającymi bezpośrednio do obrotu a nabywającymi napoje w tych opakowaniach, tak jak Wnioskodawca wskazał w złożonym wniosku.

Tym samym Wnioskodawca nie musi przystępować do systemu kaucyjnego poprzez podpisanie umowy z podmiotem pośredniczącym na obsługę butelek szklanych wielokrotnego użytku. W przypadku osiągnięcia wymaganego poziomu selektywnego zbierania butelek szklanych wielokrotnego użytku o pojemności do 1,5 litra poprzez własną zbiórkę tych zwrotnych butelek szklanych nie będą objęci obowiązkiem zapłaty opłaty produktowej.

Tak więc Wnioskodawca wprowadzając do obrotu napoje zarówno w butelkach szklanych wielokrotnego użytku jak i w puszkach metalowych, może posiadać zarówno status wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje (w odniesieniu do szklanych butelek zwrotnych) oraz status wprowadzającego produkty w opakowaniach na napoje (w odniesieniu do puszek metalowych).

Wnioskodawca dostarczając produkty w szklanych butelkach wielokrotnego użytku wyłącznie w modelu sprzedaży bezpośredniej – prowadząc dystrybucję produktów w szklanych butelkach zwrotnych do podmiotów z sektora handlu nowoczesnego i tradycyjnego, do miejsca ustalonego pomiędzy Wnioskodawcą o nabywającym, a następnie odbierając opróżnione opakowania po produktach bezpośrednio od tych nabywających przy okazji dostawy kolejnych produktów i przekazując je do ponownego napełnienia produktem, będzie mógł realizować obowiązek, o którym mowa w art. 21a ust. 2 ustawy, poprzez zapłatę opłaty produktowej lub w drodze zbiórki własnej, prowadzonej przez Wnioskodawcę.

W opinii tutejszego Organu w model sprzedaży bezpośredniej wpisują się wyłącznie opisana we wniosku sprzedaż do nabywających z kanału handlu tradycyjnego takich jak hale cash&carry, gospodarstwa domowe, zakłady pracy, punkty detaliczne i gastronomiczne, jak również z kanału handlu nowoczesnego takiego jak sieci handlowe.

Sprzedaż bezpośrednia, w rozumieniu praktyki gospodarczej i wykładni celowościowej Ustawy, oznacza sprzedaż produktów w opakowaniach przez wprowadzającego bezpośrednio do punktów sprzedaży detalicznej lub gastronomicznej tj. do podmiotów, które oferują te produkty konsumentowi końcowemu. Cechą sprzedaży bezpośredniej jest zatem brak pośredniego ogniwa handlowego (np. niezależnych hurtowni czy dystrybutorów), które dokonują dalszej odsprzedaży produktów innym przedsiębiorcom. W modelu handlu tradycyjnego tj. sprzedaży do hal typu cash&carry nie można wykluczyć sytuacji, w której nabywającym będą zarówno podmioty gospodarcze kupujące produkty na użytek własny, jak również klienci detaliczni i indywidualni, będący co do zasady użytkownikami końcowymi. Tym samym model ten wpisuje się w model sprzedaży bezpośredniej. Podobnie jest w modelu handlu nowoczesnego tj. sprzedaży do sieci handlowych, gdzie producent lub importer sprzedaje swoje produkty bezpośrednio do tej sieci lub sklepów a te prowadzą sprzedaż do konsumentów końcowych. W przypadku gdy producent sprzedaje produkty do niezależnych hurtowni, podmiotów pełniących funkcję dystrybutora czy spółek zależnych zajmujących się dalszą dystrybucją, nie dochodzi do sprzedaży bezpośredniej ponieważ podmioty te są jedynie kolejnym ogniwem łańcucha handlowego. Zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu art. 8 pkt 21b ustawy, każdy nabywca produktu w opakowaniu – niezależnie od celu zakupu, jest nabywającym w rozumieniu przepisów ustawy. Jednakże dla potrzeb ustalenia statusu wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje wielokrotnego użytku i jego dalszych obowiązków wynikających z wdrożenia systemu kaucyjnego, istotna jest nie sama sprzedaż i nabycie produktu, lecz również, a może przede wszystkim, charakter sprzedaży dokonanej przez wprowadzającego. Powyższe wynika zresztą wprost z samej definicji wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, zamieszczonej w art. 8 pkt 21b ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w odniesieniu do którego użyto sformułowania „dokonującego wyłącznie sprzedaży bezpośredniej”, a które to, w ocenie tutejszego Organu stanowi konstytutywny element tej definicji.

Powyższe oznacza, że niezależnie od kanału dystrybucji, każdy zakup produktu w opakowaniu jest nabyciem w rozumieniu przepisów ustawy, jednakże tylko sprzedaż bezpośrednia do użytkownika końcowego lub podmiotu, prowadzącego działalność gospodarczą polegającą na jego końcowej dystrybucji do takiego użytkownika końcowego, powoduje, że sprzedający uzyskuje status wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniu na napoje.

Celem wyróżnienia sprzedaży bezpośredniej winna być identyfikacja tych przypadków, w których producent samodzielnie dostarcza produkty do punktów sprzedaży detalicznej, gastronomicznej itd. z pominięciem pośredników handlowych (hurtowni, dystrybutorów, platform logistycznych).

Mając powyższe na uwadze, tut. Organ podzielił stanowisko Wnioskodawcy co do posiadania przez niego statusu wprowadzającego bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje w rozumieniu art. 8 pkt 21b ustawy, w stosunku do napojów w butelce zwrotnej do 1,5 litra w zakresie zastosowania modelu dystrybucji, polegającego na bezpośredniej sprzedaży do nabywających z kanału handlu tradycyjnego (tj. hal cash&carry), a także handlu nowoczesnego (tj. sieci handlowych) oraz gospodarstw domowych, zakładów pracy, punktów detalicznych i gastronomicznych. Konsekwencją powyższego będzie zwolnienie z obowiązku świadczenia daniny publicznej w postaci zapłaty opłaty produktowej o której mowa w art. 34 ust. 2c – 2f przedmiotowej ustawy.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Małgorzata Knapczyk
Dyrektor Departamentu
Korzystania i Informacji o Środowisku
Podpis elektroniczny

Otrzymują:



1. Aa (EZD)